

Her virkaði Christian Evensen á Oddeyrartanga á Akureyri. Black útgerðarmaður í Grimsby sendi skip á sildaveiðu við Ísland í 1910, og sildin var lögð upp og virkað á Akureyri hjá versoni hansara Christian Evensen. Hann leigaði hjá Otto Watne, kend norsk fyrirtøka, og Evensen hevði virkseimi her til 1920, tá ið hann andaðist. Í 1913 leigaði hann tvær bryggjur afturat henni hann longu hevði, og hann hevði hetta ár fimm skip, sum landaðu til virkið. Bløðini á Akureyri mettu hetta vera enska fyrirtøka, hóast skipini skuldu eitast at vera føroysk. Hetta mundi vera fyrri at fáa størri veiðurættindi undir Íslandi. Í 1920 hevði Evensen tveir trolarar og eitt fraktskip knýtt at virkinum. Evensen eigur eisini hús á virkisøkinum, bygt í 1916-17, og vórðu tey kallað Evensens-hús. Hetta eru húsini omanfyri miðjuna á hesi myndini við nógvum vindeygum. Húsini vóru 18,8 metur long, 12,5 metur breið og 9,5 metur høg. Tað vóru 19 vindeygu. Hetta vóru íbúðar- og goymsluhús. Tey vórðu tikin niður í 1938 Tað skilst, at Christian í blaðnum Verkamaðurinn í 1919 og 1920 fekk sera gott skoðsmál. Hann var álitandi og góður at umgangast. Hetta sigur ikki so lítið, tí hetta er ummæli, Christian fær frá arbeðarasíðu.

til os. Men nu fortæller 2den Styrmand, at Baaden ingen Sejl har. Følgelig maatte vi tage den paa Slæb, thi at overlade den til sin Skæbne blot med nogle Aarer 50-60 Mil til søs, kunde jeg ikke. Selvfølgelig gjorde vi kun ringe Fremgang, særlig da vores Besætning udelukkende bestod af Uøvede. Dagen efter voksede Stormen, Taagen sænkede sig sort omkring os, og Søen blev værre og værre. Om Eftermiddagen klarede det op, og Vinden stilnede af. Vi befandt os da ud af Vopnafjord. Hele den Eftermiddag og paafølgende Nat krydsede vi frem og tilbage og naaede henimod Morgen til en Bugt, Heraðsflóða.

I to Døgn havde vi nu ligget ude i Havet i aaben Baad prisdgivne Kulde og Storm, gennemblødte, siddende i Vand til Knæerne. Vor smule Vandbeholdning var frossen og salt, af Proviant havde vi kun en smule Skonrug. Forkomne og halvvejs døde søgte de stakkels Mennesker at holde ved Aarerne, men Kræfterne var udtømte.

Fimm dagar í bjargingarbáti

Om Eftermiddagen døde den ene Fyrbøder i Armene paa os. Dog – Haabet om snarlig Hjælp holdt os endnu oppe. Kaptajnen maatte jo forlængst være kommen til Land, og at han vilde gøre alt for at eftersøge os, tvivlede vi ikke om.

Men nu var Stillingen blevet uholdbar, der maatte gøres noget.

Og saa besluttede vi at rigge den mindre Baad til og sende den ind til Land for at søge hjælp. Jeg tilbød mig at føre den, men da Maskinmesteren bad om at overlade sig denne Post, fik han selvfølgelig sin Vilje.

Efter en hjertelig Afsked tog de afsted, velfornøjede og fulde af Haab. Vi saa dem aldrig siden.

Jeg havde nu kun én Mand tilbage, som kunde ro nogen-lunde. Dagen gik, men der saas stadig ingen Baad. Tirsdag Morgen fik vi lidt god Vind, saa at det lykkedes os at komme ind mod land ved Bjarney, men hver gang vi søgte at sætte ind, stødte Strømmen os ud igen. Vi havde om Morgen en faaet Øje paa en Baad, men den syntes ikke at tage Notits af vore Prajning. Nu saa vi den igen, og denne Gang holdt den Kurs imod os. Det var Islændere, der efter at have set os første Gang var gaaet i Land efter Levnedsmidler og deslige og nu ilede os til Hjælp. Vi blev saa bragt ind til Fagradal, hvor der ventede os den hjerteligste Modtagelse og omhyggeligst Pleje, som tænkes kunde. Og vi trængte ogsaa dertil. Kun et par Stykker af os var i Stand til at gaa. En Maskinassistent døde 3-4 Dage efter, at vi var kommet under Tag.

Den Hjælpsomhed og opofrende Redebon, vi overalt har mødt fra islandsk Side er simpelt-hen enestaaende.

Hvad Kaptajn Jensen og hans Følge angaar, saa var de allerede ankomne til Borgarfjord Lørdag Eftermiddag. Der var herfra

ingen Telefonforbindelse med Seydisfjord, og man skulde nu have troet, at han vilde have sendt Bud afsted straks. Var dette sket, vilde (føroyska skipið) Prosperous, der dengang laa paa Seydisfjord, øjeblikkelig være gaaet ud for at søge efter os og den tredje Baad.

Men i stedet for venter Kaptajnen med at sende Bud til langt ud paa Søndagen. Morsø, hvis Kaptajn af Sysselmand Tulenius straks fik Anmodning om at gaa ud, vilde ikke, og tog først afsted Mandag Formiddag til Borgarfjord. Her optog den Kaptajn Jensen og de andre reddede og løb med dem ind til Seyðisfjord.

En anden norsk Damper, der ogsaa laa inde, fik tilbudt rigelig Godtgørelse for at gaa ud, men afslog det, efter at Kaptajnen havde talt med Kaptajn Jensen, der betegnede det som frugtesløst at søge efter os.

Sýslumaðurin tekur seg um reigg

Den samme Besked fik ogsaa Sysselmanden. Men denne lod sig ikk nøje hermed. Vilde Kaptajn Jensen som første Repræsentant for Rederiet intet foretage sig, saa maatte det Offentlige tage Affære. Sysselmanden telefonerede derfor til Ministeriet i Reykjavík, og dette gav øjeblikkelig Ordre til Islands Falk om at gaa ud paa Undersøgelse, skønt Skibet befandt sig paa Vestlandet. Ogsaa til en norsk Damper Lina

Grani var eitt av skipunum hjá Christian Evensen. Smiðjumeistarin Sigmund Arge lýsir í 1919 í bløðum í Akureyri, at hann hevur umbyggt Grana. Skipið kann síggjast við at venda sær til Chr. Evensen. Hetta man hava verið eitt søluátak.

Fenzenta af Thorshavn var ein trolari hjá Christian Evensen

Ein annar trolari var Pauline

blev der givet en lignende Ordre, men da var vi allerede ankomne til Vopnafjord. Vi tog saa med den til Seydisfjord og gik herfra ud for at søge efter den tredje Baad, men den var og blev Borte.

Tingakrossur: Christian framúr sjómaður

Hetta er so frásøgnin hjá Tingakrossi. Hann øtast sum rímiligt yvir atburðin hjá skiparanum frá byrjan til enda.

At frásøgnin hjá Christian Evensen var eftirfarandi varð eisini váttað av einum norskum skipara, sum við skipi sínum lá á Seyðisfirði um hesa tíðina. Ein tíðindamaður hjá Politiken var eisini á Seyðisfirði og hann greiddi frá: “Paa mit direkte spørgsmaal, om han ansaa Kaptajn Jensen for at være fej, svarede Gundersen: “Ja, jeg synes det.” Hann var fyrstur

at rýma av skipinum undan manning og ferðafólki, og hann hevði einki gjørt at fáa nakran at leita. “Jensen tænkte kun paa at komme hjem hurtigst muligt. Efter alt dette ser det unægteligt sort ud for Kong Trygves forhenværende Kaptajn.”

Tingakrossur ivast ikki í, at táíð sjófrágreiðingarnar vóru lidnar og niðurstøða fór at verða gjord, tá fór ábyrgdarloysið hjá skiparanum at verða staðfest.

Men soleiðis skuldi tað ikki ganga. Hóast henda frágreiðing hjá Christian Evensen varð váttað av øðrum, sum vórðu avhoyrdir, og hóast skiparin einki veruligt hevði at verja seg við, varð hann kendur “pure fri for ansvar”.

Eingin dugdi sum blaðstjórín á Tingakrossi, Kristín í Geil, at orða seg, og her verður endurgivin partur av hansara endaligu viðmerkingum til hetta mál.

Hann gevur heldur

